

[Handelsministeren.]

men den viser tillige, at dansk industri har formået at gennemføre en betydelig ekspansion og at tage konkurrencen op på verdensmarkedet på en sådan måde, at Danmark nu er placeret i verdenshandelen også som industriland.

De danske eksportvirksomheders indsats har været hovedfaktoren i denne udvikling, men jeg tror også, at jeg har lov at sige, at loven om Danmarks erhvervsfond i denne udvikling har spillet sin rolle på værdifuld måde med hensyn til de opgaver, loven først og fremmest tager sigte på, nemlig forsikring af eksportørernes nødvendige kreditgivning og eksportfremmende foranstaltninger af anden art.

Loven af 1960 var i sig selv udtryk for en meget betydelig udvidelse af de faciliteter, den tidligere lovgivning havde budt danske eksportører. På eksportkreditforsikringens område skete der således dels en udvidelse af de risici, der kunne forsikres, dels en forhøjelse af risikodækningen i de ydede forsikringer, svarende til en formindskelse af eksportørernes egenrisiko. Denne udvidelse skete samtidig med, at kravet om ydelse af kredit er blevet stadig større i den internationale konkurrence.

Resultatet er blevet en stadig stigning i eksportørernes benyttelse af eksportkreditordningen. Garantiansvaret er i de ydede garantier således steget fra 860 mill. kr. pr. 1. april 1960 til nu ca. 2,2 milliarder kr.

Også med hensyn til de øvrige eksportfremmende foranstaltninger, til hvilke der inden for de på de årlige finanslove bevilgede beløb er ydet finansiell bistand, er der sket en betydelig intensivering af eksportarbejdet. Dette har bl. a. fundet udtryk i større udstillingsvirksomhed, udsendelse af flere eksportstipendiater og eksportkonsulenter, fremstilling af eksportkataloger og eksportfilm m. m.

Forud for udarbejdelsen af det nu foreliggende lovforslag er gået en grundig drøftelse såvel i eksportkreditrådet som i handelsministeriets rådgivende udvalg vedrørende eksportfremmende foranstaltninger, hvor foruden de interesserede ministerier, erhvervenes hovedorganisationer er repræsenteret. Disse drøftelser har ført til forskellige forslag til ændring af eksportkreditordningen.

Alle under drøftelserne i eksportkreditrådet fremkomne forslag er medtaget i det nu foreliggende lovforslag, bortset fra et af bankerne fremsat forslag om at yde garanti for kursrisici. Dette forslag fandt ikke tilslutning hos rådets øvrige medlemmer.

De ændringer, lovforslaget indeholder med hensyn til eksportkreditordningen, er der gjort udførligt rede for i bemærkningerne til lovforslaget, hvorfor jeg i det store og hele kan henvise til det dér anførte. I korte træk vil jeg dog gerne nævne, hvad ændringerne går ud på.

Der åbnes nu mulighed for at forsikre tab, der opstår som følge af, at den udenlandske køber uden gyldig grund vægrer sig ved at modtage varen. Herved inddrages den største risiko, der er forbundet med betalingsformen kontant mod dokumenter, under forsikringsordningen.

Medens der hidtil alene har været mulighed for at forsikre mod tab, når der foreligger en kontrakt, åbnes der nu mulighed for i visse tilfælde at forsikre mod tab, som opstår, forinden kontrakt foreligger, f. eks. på grund af manglende tilbagebetaling af beløb, der er deponeret i forbindelse med indgivelse af licitationstilbud.

Endvidere kan jeg nævne, at loven hidtil har været fortolket således, at eksportkreditgaranti kun kan gives til en eksportør. Som eksportører, der har adgang til at opnå eksportkreditrådets garanti, har man også anset sådanne statsinstitutioner, der driver erhvervsvirksomhed, som f. eks. den kgl. grønlandske handel.

Efter den nu foreslåede formulering af loven bliver der også adgang til at yde eksportkreditforsikring direkte over for en dansk bank, som måtte overtage finansieringen af eksportørens kreditgivning over for udlandet og den dermed forbundne risiko.

Efter lovforslaget åbnes der endvidere mulighed for at udvide transfereringsgarantiernes risikodækning, således at denne omfatter tab, der måtte opstå i forbindelse med, at en her i landet meddelt udførselstilladelse tilbagekaldes, eller at der indføres eksportforbud for de til udlandet solgte varer. Risikoen for, at sådanne tab bliver aktuelle, er vel ringe, og hovedmotivet for at foretage denne udvidelse er da også, at